

Temat zajęć: **Ubóstwo na świecie – jak je przezwyciężyć?**

Pytanie kluczowe: **Co to znaczy być ubogim?**

Cele:

Uczeń, uczennica:

- formułuje definicję ubóstwa
- rozróżnia ubóstwo na poziomie indywidualnym i krajowym
- opisuje podstawy mechanizmu działania mikrokredytów

NaCoBeZu

- własnymi słowami zdefiniujesz, czym jest ubóstwo
- opisziesz, jak działa mechanizm mikrokredytów

Czas: 45 minut

Metody i formy pracy

- burza mózgów
- praca z tekstem
- praca w grupie
- miniwykład

Pomoce dydaktyczne, potrzebna infrastruktura:

- mapa świata
- komputer i rzutnik lub duży wydruk mapy świata z **załącznika nr 2**
- tablice

Szczegółowy przebieg zajęć

1. Lekcję rozpocznij od burzy mózgów. Zapytaj uczennice i uczniów „Co to znaczy być ubogim?”. Wszystkie padające odpowiedzi spisz na tablicy. >> 5 minut
2. Podziel uczniów i uczennice na grupy czteroosobowe. Każdej grupie rozdaj kartę z listą potrzeb (załącznik nr 1). Poproś o wykreślenie tych rzeczy, które nie są ich zdaniem konieczne do godnego życia. Przeznacz na to zadanie kilka minut a następnie poproś grupy o sformułowanie definicji ubóstwa – „Ubóstwo to...” lub „Człowiek ubogi...”. >> 8 minut
3. Poproś grupy o przedstawienie swoich definicji. Możesz wynotować na tablicy, najważniejsze elementy definicji. Podsumuj wypowiedzi uczennic i uczniów. Zwróć uwagę na następujące elementy:

- a. ubóstwo nie ogranicza się do braku środków finansowych
- b. ubóstwo to brak możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb
- c. każdy z nas może te podstawowe potrzeby definiować inaczej, dlatego słowo „ubóstwo” każdy z nas może definiować inaczej
- d. skrajne ubóstwo to sytuacja, w której człowiek nie ma możliwości zaspokojenia swoich najbardziej podstawowych potrzeb (np. brakuje mu wody pitnej lub jedzenia)
- e. o ubóstwie mówimy w odniesieniu do ludzi oraz w odniesieniu do państw – państwo ubogie to takie, które nie może zapewnić swoim obywatelkom i obywatelom możliwości realizacji ich potrzeb (np. nie gwarantuje dostępu do edukacji, opieki medycznej, itp.)
- f. z ubóstwem mamy do czynienia w każdym kraju, także w Polsce, jednak w naszym kraju nie zdarzają się (luz bardzo rzadko zdarzają się) przykłady skrajnego ubóstwa.

Na tablicy zapisz hasła: „ubóstwo” i „skrajne ubóstwo”. >> 8 minut

4. Korzystając z rzutnika multimedialnego, komputera lub kolorowego wydruku przedstaw klasie mapę skrajnego ubóstwa (załącznik nr 2). Wyłumacz, że jest to alternatywna mapa, na której wielkość kraju zależy od tego, jak duża część jego mieszkańców żyje poniżej granicy ubóstwa ustalonej na poziomie 2 dolarów dziennie. Mała powierzchnia kraju na mapie oznacza, że niewielu jego mieszkańców, żyje w skrajnym ubóstwie. Zapytaj uczniów i uczennice, w jakich regionach i krajach ubóstwo jest najbardziej poważnym problemem. Dla porównania możesz pokazać również zwykłą mapę świata. >> 5 minut
5. Poproś uczennice i uczniów by w trójkach zastanowili się, jakie formy pomagania ludziom ubogim (w Polsce lub zagranicą) znają. Po kilku minutach poproś chętne osoby o wypowiedzi. Zwróć uwagę uczniów, że formy pomocy mogą dotyczyć wspierania poszczególnych osób (np. wsparcie rzeczowe) lub działań systemowych (tworzenie nowych miejsc pracy). Oba typy działań są potrzebne. Powiedz, że dzisiaj poznają nową formę wspierania wybranych osób. Zapytaj klasę, czy słyszeli kiedykolwiek o mikrokredytach. Jeśli z klasie są takie osoby, poproś je o skrótkowe przedstawienie tej idei. >> 6 minut
6. Rozdaj tym samym trójkom teksty pomocnicze dotyczące mikrokredytów, poproś o zapoznanie się z nimi (każda osoba czyta jeden tekst) a następnie o wspólne wypełnienie brakującymi słowami schematu działania mikrokredytu. >> 8 minut
7. Poproś jedną grupę o przedstawienie odpowiedzi. Upewnij się, czy wszyscy w klasie zrozumieli ten schemat, w razie konieczności raz jeszcze go wyjaśnij. >> 3 minuty
8. Podsumuj zajęcia wracając do definicji ubóstwa i pokazując, w jaki sposób mikrokredyt może pomóc w wyjściu z tego stanu. >> 2 minuty

Pomysł na kontynuację zajęć:

Przedstaw klasie ideę organizacji Kiva (portal www.kiva.org w języku angielskim lub podstawowe informacje o organizacji w polskiej Wikipedii [http://pl.wikipedia.org/wiki/Kiva_\(organizacja\)](http://pl.wikipedia.org/wiki/Kiva_(organizacja))). Dzięki portalowi kiva.org każdy z nas może pożyczyć pieniądze niewielkim przedsiębiorcom z krajów uboższych tym samym włączając się w praktyczne upowszechnienie idei mikrokredytów.

Aby udzielić pożyczki należy zarejestrować się w serwisie, wybrać pożyczkobiorcę z bazy i przekazać minimum 25 dolarów (ok. 75-80 zł). Pożyczkobiorca spłaca pożyczkę (Kiva ma 99% ściągłość udzielanych pożyczek), środki wracają na nasze konto i możemy po raz kolejny pożyczyć je innej osobie.

Wspólne udzielenie pożyczki przez klasę (np. przy wsparciu nauczyciela języka angielskiego – portal jest prowadzony w języku angielskim), poprzedzone wyborem pożyczkobiorcy i poznaniem jego historii jest świetną kontynuacją lekcji o ubóstwie. Uczniowie i uczennice widzą, że ich wsparcie ma znaczenie dla konkretnej osoby, pożyczone pieniądze do nich wracają i mogą je ponownie wykorzystać.

Materiały pomocnicze

Załącznik 1 – Karta potrzeb

Załącznik 2 – Mapa skrajnego ubóstwa

Załącznik 3 – Informacje o mikrokredytach

Załącznik 4 – Schemat działania mikrokredytu